

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis Universa, Complectens Omnia Morum Præcepta, Et Principia Decisionis Omnium Conscientiæ Casuum, Suis Quæque Momentis Stabilita

Ad usum Parochorum, & Confessariorum

Continens Tractatus De Virtutibus Moralibus, De Justitia Et Jure Et De
Contractibus

Antoine, Paul-Gabriel

Ingolstadii, MDCCXXXIII.

VD18 90392159

Q. 6. An violat jejunium qui extra refectionem consuetam, & cænulam
aliquid bibit, vel comedit?

urn:nbn:de:hbz:466:1-40993

abstinere Vesperi, ut fuisset abstinere mane, & semper subtrahitur materia concupiscentiæ. 3. Ecclesia solum permittit unam refectionem, idque ad mortificationem carnis. Ergo præter secundam refectionem vetatur quoque alia ulterior, quæ etiam repugnat mortificationi carnis.

Hinc tres refectiones sumere non licet ei, cui duæ sufficiunt, & permissæ sunt ob infirmitatem.

Q. 6. An violat jejunium qui extra refectionem consuetam, & cænam aliquid bibit, vel comedit?

Resp. I. Multi docent non violari potu etiam vini, modò non in ea quantitate bibatur, quæ censeatur esse in fraudem jejunii; quia id permittit consuetudo à tempore immemoriali; nam cum potus ordinetur potius ad distributionem cibi per corpus, & refrigerium sanguinis, quam ad alendum; ideo Ecclesia ejus usum non vetuit. Idem dicunt de electuariis quibusdam, quæ parum nutriunt, v. g. Thæo. Sed alii id negant, aut non concedunt, nisi de potu necessario ad sitim sedandam, qui nihil, aut parum nutriat, & de electuariis, quæ in parcissima quantitate, & cum necessitate sumuntur, ita ut sint loco medicinæ. Circa hoc sic habet St. Thom. 2. 2. q. 147. a. 6. ad 2. *Jejunium Ecclesiæ non solvitur nisi per ea, quæ Ecclesiæ interdiceret intendit instituendo jejunium. Non autem*

autem intendit Ecclesia interdicere abstinentiam potus, qui magis sumitur ad alterationem, licet aliquo modo nutriat. Et ideo licet pluries jejunantibus bibere. Si autem quis immoderate potu utatur, potest peccare, & meritum jejunii perdere: sicut etiam si immoderate cibum in una comestione assumat. Et ad 3. Eleſtuaria, etiam si aliquo modo nutriant, non tamen principaliter assumuntur ad nutrimentum, sed ad digestionem ciborum. Unde non solvunt jejunium, sicut nec aliarum medicinarum assumptio, nisi forte aliquis in fraudem eleſtuaria in magna quantitate assumat per modum cibi.

Resp. II. Juxta omnes violatur jejunium, si extra hæc tempora sumatur jusculum, lac, vel similis potio, quæ ad nutriendum principaliter ordinatur: quia vetantur ea omnia, quæ per se, ac principaliter ordinantur ad nutritionem, sive ea comedendo; sive bibendo, aut sorbendo sumatur, nam hæc cibi nomine veniunt, ut docet Bellarmin. lib. 2. de Bonis oper. cap. 1. idem dic de pomis, pyris, uvis recentibus, & omnibus aliis fructibus: nam hæc, & similia sumere est juxta communem sensum revera comedere, non bibere; & ex se nutriunt. S. Antonin. Licet tamen ob necessitatem aliquando in parva quantitate sumere per modum medicinæ, quamvis nutriat. Sic manè pauxillum panis cum haustu vini sumere licet ei, qui aliter sine gravi incommodo non posset jejunare, vel functiones animi, aut munera sua rectè obire

bibere: nam id tum se habet per modum medicinae, quae non prohibetur diebus jejunii.

Resp. III. Qui exiguum quid nutritivum saepius eodem die sumit, etsi sine proposito aliquid notabile sumendi, peccat mortaliter, cum ad quantitatem notabilem scienter pervenit. *Quia I. Alex. VII. damnavit hanc propos. In die jejunii; qui saepius modicum quid comedit, etsi notabilem quantitatem in se comederit, non frangit jejunium.* 2. Plura illa medica conflant simul magnam quantitatem; & producant notabilem effectum, in quo uniantur, scilicet notabilem nutritionem. Nam nutriunt perinde, ac si magna quantitas continenter sumeretur, singulae enim partes cibi, sive simul, sive interrupte sumantur, addunt robur, & substantiam, quae roboratio manet simul post sumptas omnes partes. Hinc non licet bibere pro arbitrio, & toties aliquid exiguum, manducare ne potus noceat; nam sic saepius modicum quid comedendo perveniretur ad quantitatem notabilem, ideoque violaretur jejunium.

Porro non excusatur a culpa veniali, qui rogatus ab amico exiguum quid comedit, ne inurbanus videatur; nam non est haec justa, ac legitima causa solvendi ex parte jejunium; nec licet unquam peccare, vel leviter. *Azor, & alii.*

Q. 7. *Quinam excusantur a Lege jejunii?*

Not. Certum est omnes Christianos post

Tom. II

G

1240